

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. M. K., predsjednice vijeća, B. M. i S. O.-Z., članova vijeća, te više sudske savjetnice J. J., zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja X. d.d. Z., koju zastupa N. V., član Uprave, a ovoga mr.sc. I. P., odvjetnik u Odvjetničkom društvu G. & p., Z., protiv rješenja tužene Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, Zagreb, Miramarska 24b, klasa: UP/I-451-04/10-10/25, urbroj: 326- 321-11-119 od 14. srpnja 2011. godine, radi nadzora primjene odredbi Zakona o preuzimanju dioničkih društava u svezi postupka odobrenja objavljivanja ponude za preuzimanje društva Y. d.d. K., u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 13. studenog 2013.

p r e s u d i o j e

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog tijela naloženo je tužitelju da u roku od 90 (devedeset) dana od dana primitka ovog rješenja: osobama na čijim se računima vrijednosnih papira u sustavu S. d.d. na dan 23. prosinca 2010. bile ubilježene dionice društva Y. d.d. K., isplati iznos od 89,32 kn po svakoj ubilježenoj dionici i to osobama od broja 1 do 131 koje su imenom i prezimenom navedene u izreci osporenog rješenja, a naveden je i broj dionica koje te osobe posjeduju (točka 1. izreke rješenja); naloženo je tužitelju da, bez odgode, po izvršenju radnje iz točke 1. izreke, dostavi tuženom tijelu dokaz o učinjenom (točka 2. izreke rješenja); te je naloženo tužitelju da rješenje dostavi osobama navedenim točkom 1. izreke izravno ili putem S. d.d., Z., u roku od 15 (petnaest) dana od dana zaprimanja ovog rješenja (točka 3. izreke rješenja); te je tužitelju naložena uplata administrativne pristojbe u iznosu od 2.000,00 kn u korist državnog proračuna i naknade u iznosu od 20.000,00 kn u korist žiro računa tuženog tijela (točka 4. izreke rješenja).

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je 30. rujna 2010. godine stekao 96,73% dionica Y. d.d. (u nastavku: Ciljno društvo) te da je 4. listopada 2010. godine dostavio tuženom tijelu obavijest o nastanku obveze objavljivanja ponude za preuzimanje preostalih dionica društva (3,27%), te je 14. listopada 2010. godine tuženom tijelu dostavio i zahtjev za odobrenje ponude za preuzimanje 3,27% dionica ciljnog društva, koji upravni postupak je tuženo tijelo vodilo pod brojem: UP/I-451-04/10-10/21, a u kojem je on imao funkciju Ponuditelja. Ponuđena naknada je 7,70 kn po dionici Ciljnog društva. Nadalje, 4. studenog 2010. godine tuženo tijelo pokreće upravni postupak nadzora primjene odredbi Zakona o preuzimanju dioničkih društava pod brojem UP/I-451-04/10-10/25 radi ocjene da li je 7,70 kn primjereno obzirom na cijenu stjecanja 96,73% dionica. Ciljno društvo 15. studenog 2010. godine održava glavnu skupštinu na kojoj se sukladno članku 300.f) Zakona o trgovačkim društvima usvaja Odluka o prijenosu dionica manjinskih dioničara uz primjerenu otpremninu, a ponuđena otpremnina iznosi 7,70 kn po dionici, iako je procjena sudski imenovane ovlaštene osobe - revizora da je opravdana vrijednost dionice 6,25 kn po dionici. Ističe da se radi o istom iznosu po kojem je stekao i 96,73% dionica i

iznosu koji je odredio u zahtjevu za odobrenje ponude. U zakonskom roku za pobijanje Odluka Skupštine, tj. 15. prosinca 2010. podiže se tužba protiv Ciljnog društva radi pobijanja Odluke skupštine o prijenosu dionica manjinskih dioničara i to od strane 35 tužitelja iz procesnih razloga, bez navođenja ikakvog protivljenja otpremnini od 7,70 kn po dionici. Iz razloga da što prije počne proces restrukturiranja Ciljnog društva te obnove proizvodnog procesa, što je bilo nužno za budućnost društva i njegovih zaposlenika, 23. prosinca 2010. godine sklopljena je nagodba između Ciljnog društva i 35 tužitelja, kojom se utvrđuje da će se povući tužba i odustati od prava na pobijanje skupštinske Odluke zbog čega će Ciljno društvo isplatiti određeni iznos kao naknadu za povlačenje tužbe, koji će se iznos potom podijeliti između tužitelja u jednakim dijelovima. Napominje da je 24. prosinca 2010. po službenoj dužnosti upisana Odluka o prijenosu dionica manjinskih dioničara uz primjerenu otpremninu u sudskom registru Trgovačkog suda u B. na tužitelja, X.. Nadalje, 14. srpnja 2011. godine tuženo tijelo donosi rješenje kojim obustavlja upravni postupak pod brojem UP/I-451-04/10-10/21, odnosno postupak odobrenja objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva, jer je Ciljno društvo pripajanjem društvu C. d.o.o. prestalo postojati, te ne postoje pravne pretpostavke za nastavak postupka. Osim toga istoga dana tuženo tijelo donosi pobijano rješenje u kojem se upravni postupak vodio povodom odluke o provođenju nadzora tuženog tijela. Tužitelj smatra da je tuženo tijelo u pobijanom rješenju iz utvrđenih činjenica izvelo nepravilan zaključak utvrđujući da iznos iz nagodbe između Ciljnog društva i 35 tužitelja predstavlja „cijenu stjecanja dionica“, odnosno da to nije naknada za odricanje od prava i povlačenje tužbe, jer da: „nije logično niti životno smatrati da isplaćeni iznos nema nikakve veze s cijenom dionica ciljnog društva“. Pri tome se potpuno zanemaruje tekst potpisane nagodbe, a u kontekst teksta nagodbe nisu stavljeni iskazi svjedoka M. K., N. V. i K. D. danih na zapisnik 1. ožujka 2011. te je propuštena i ocjena pisanih očitovanja 10 tužitelja - malih dioničara s kojima je sklopljena nagodba, a koji navode da „... sklopljena nagodba nema veze s cijenom dionica Y. d.d. ...“. Nadalje, tuženo tijelo na stranici 10 rješenja izrijekom navodi da iznos koji je u konačnici isplaćen dioničarima „... nije samo naknada za povlačenje tužbe već predstavlja i iznos koji je ponuditelj pristao isplatiti dioničarima - tužiteljima ...“. Slijedom toga proturječno je osporeno rješenje i u dijelu u kojem se navodi da je iznos od 89,32 kn ujedno naknada za povlačenje tužbe i naknada za dionice, odnosno u dijelu gdje se navodi da je taj isti iznos od 89,32 kn naknada samo za dionice i da je to upravo cijena dionica te da se upravo ta cijena mora isplatiti svim dioničarima. Dakle, tuženo tijelo je pogrešno utvrdilo činjenice koje se tiču nagodbe, ocjenjujući naknadu iz nagodbe kao cijenu za preuzimanje dionica Ciljnog društva. Iznos isplaćen temeljem izvansudske nagodbe nipošto se ne može smatrati cijenom po kojoj je stekao dionice ciljnog društva i to iz razloga, jer ponuditelj nije bio stranka izvansudske nagodbe, već je to bilo Ciljno društvo kao tuženik. Pravni slijednik Ciljnog društva isplatio je punomoćniku dioničara - tužitelja ukupan iznos te je svakom od njih pripadao jednak iznos, što jasno proizlazi iz teksta izvansudske nagodbe kao i iz isplatanice, gdje je izričito navedeno da se isplata vrši svim tužiteljima (putem punomoćnika) u jednakim dijelovima neovisno o broju dionica koje je svaki od tužitelja imao. X. stekla je dionice upisom Odluke o prijenosu dionica manjinskih dioničara u sudski registar, sukladno odredbi Zakona o trgovačkim društvima. Prema tome, nije jasno na temelju čega je tuženo tijelo dovelo u vezu iznos naknade isplaćene po izvansudskoj nagodbi i cijenu dionica koje je svaki od 35 tužitelja imao na dan 23. prosinca 2010. godine te zaključio da se radi o cijeni od 89,32 kn po dionici. Međutim, kada bi se prihvatila, za potrebe ovog slučaja, nevjerojatna konstrukcija da su dionice ciljnog društva prenesene na tužitelja nagodbom sklopljenom između dioničara - tužitelja i Ciljnog društva, čak niti tada tuženo tijelo prema važećim zakonskim propisima i svojim zakonom određenim ovlastima ne bi bilo, niti bi smjelo biti institucija koja uopće može raspravljati odnosno naložiti tužitelju da ostalim dioničarima (koji nisu sklopili navedenu nagodbu s Ciljnim društvom) isplati naknadu koju je, ne tužitelj, nego Ciljno društvo odnosno njegov pravni slijednik, isplatio dioničarima - tužiteljima. Pozivajući se na odredbu članka 48. stavka 2. Zakona o preuzimanju dioničkih društava i zaključujući da je „cijena stjecanja“ dionica iznos iz nagodbe, tuženo tijelo odlučuje osporenim rješenjem, ispraviti nastalu nezakonitost zbog neprovođenja postupka javne ponude nalažući tužitelju isplatu iznosa iz nagodbe i na još 131 poimence navedene osobe, koje niti nisu bile sudionici nagodbe, dok se 35 osoba koje su

sudjelovale u nagodbi isključuje, jer su oni „namireni“. Navedeni članak Zakona o preuzimanju dioničkih društava uopće ne poznaje mjeru koju je tuženo tijelo propisalo, iz razloga što je zaštita dioničara osigurana pred sudom, a osporenim rješenjem tuženo tijelo ignorira propisani izvanparnični postupak pred Trgovačkim sudom u pogledu otpremnine i preuzima teret dokazivanja veće cijene dionice u tom postupku. Tužitelj smatra da članak 48. Zakona o preuzimanju dioničkih društava opisuje moguće mjere tuženog tijela tijekom trajanja okolnosti vezanih za ponudu za preuzimanje, a tuženo tijelo ne nalaže niti jednu nadzornu mjeru koja je propisana zakonom, već istovremeno s obustavom postupka preuzimanja donosi i osporeno rješenje kojim nalaže kao nadzornu mjeru „drugu mjeru“ kojom se „uspostavlja zakonitost“ ponude za preuzimanje, iako takvih okolnosti više zakonski nema prema članku 46. stavku 5. Zakona o upravnom postupku, što navodi i tuženo tijelo. Predlaže da Sud tužbu uvaži i osporeno rješenje poništi te obustavi predmetni upravni postupak.

Tuženo tijelo u odgovoru na tužbu ostalo je kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja te opširno navodi razloge zbog kojih smatra da tužba nije osnovana. Posebno napominje da je u provedenom postupku nadzora utvrđeno da je namjera tužitelja, nakon stjecanja dionica manjinskih dioničara Ciljnog društva bila provesti restrukturiranje Ciljnog društva odnosno integrirati Ciljno društvo u društvo C. d.o.o. do kraja 2010. godine, a kao jedan od ciljeva provođenja planiranih radnji, bilo je umanjenje porezne osnovice, odnosno prijenos poreznog gubitka s Ciljnog društva u bilancu društva C. d.o.o., koje društvo je kapitalno povezano s tužiteljem. Društvo C. d.o.o., kao društvo preuzimatelj i Ciljno društvo, kao pripojeno društvo sklopili su 16. listopada 2010. Ugovor o pripajanju društva, koji je 25. studenog 2011. godine predan u sudski registar Trgovačkog suda u B. te su o navedenom društvu preuzimatelj i pripojeno društvo objavili Objavu za imatelje poslovnih udjela i dioničare društva u službenom glasilu Narodne novine, dana 8. prosinca 2010. godine. Ističe da je već tijekom pregovora i sklapanja nagodbe od 23. prosinca 2010. tužitelju bilo poznato da iako nije obveznik isplate iznosa određenog nagodbom, isti neće isplatiti Ciljno društvo već društvo C. d.o.o., pa su upravo zbog svega toga predstavnici tužitelja aktivno sudjelovali u pregovorima vođenim s dioničarima - tužiteljima koji su prethodili sklapanju nagodbe. Dioničari - tužitelji su, kako je utvrđeno u postupku nadzora, bili nezadovoljni iznosom otpremnine u postupku prijenosa dionica manjinskih dioničara, pa iako su na to bili ovlaštene, a s obzirom na nezadovoljstvo iznosom otpremnine, nitko od dioničara - tužitelja nije prije podnošenja navedene tužbe, a niti naknadno, pokrenuo postupak za utvrđivanje primjerene otpremnine. Unatoč nezadovoljstvu ponuđenim iznosom otpremnine (7,70 kn po dionici) i činjenici da su jedino navedenom tužbom mogli onemogućiti prijenos dionica manjinskih dioničara na tužitelja i pripajanje ciljnog društva društvu C. d.o.o. (kako je tužitelj planirao) dioničari - tužitelji su ipak povukli navedenu tužbu i time omogućili tužitelju da stekne dionice Ciljnog društva koje su u to vrijeme držali. Naime, dioničari - tužitelji su navedenu tužbu povukli 24. prosinca 2010. a tužitelj je istoga dana upisom Odluke u sudski registar stekao dionice ciljnog društva. Nadalje, ističe da je u postupku nadzora nedvojbeno utvrđeno da dioničarima tužiteljima nije isplaćen iznos na jednake dijelove, kako je određeno nagodbom već je svakom pojedinom dioničaru tužitelju isplaćen iznos razmjernan broju dionica ciljnog društva koje je držao u to vrijeme. Dakle, kriterij raspodjele bio je broj dionica koje je u to vrijeme držao svaki pojedini dioničar - tužitelj, a iznos isplaćen za jednu dionicu ciljnog društva iznosi od 89,32 kn. Ističe da u pobijanom rješenju ne tvrdi, kako to u tužbi navodi tužitelj, da su dionice na tužitelja prenesene nagodbom, već samo da je dionice ciljnog društva, koje je, upisom Odluke glavne skupštine ciljnog društva u registar, stekao nakon nastanka obveze na preuzimanje ciljnog društva, stekao po cijeni koja je dioničarima - tužiteljima, na temelju nagodbe, isplaćena za svaku pojedinu dionicu koja je bila ubilježena na njihovom računu vrijednosnih papira u S. Nadalje, tuženo tijelo smatra neosnovanim navod tužitelja da je pobijanim rješenjem izreklo mjeru koja nije propisana odredbama Zakona o preuzimanju dioničkih društava, odnosno da je donijela odluku iz sudske nadležnosti, jer naprotiv, Agencija je provodeći postupak nadzora i izričući mjere postupala u okviru svojih ovlaštenja koja proizlaze iz navedenog Zakona, predlaže da Sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Tužba nije osnovana.

Prema ocjeni Suda, kontrolirajući zakonitost osporenog akta analizom svih predmetnih podataka, tuženo tijelo je odlučilo na temelju potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno je primijenilo odgovarajuće odredbe materijalnog zakona, dok povrede pravila postupka ovaj Sud nije našao.

Odredbom članka 47. stavka 1. Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine, broj 109/07. i 36/09.) propisano je da Agencija nadzire primjenu odredbi ovoga Zakona. Člankom 48. stavkom 1. istog Zakona propisano je da kada utvrdi nepravilnosti i/ili nezakonitosti Agencija će rješenjem naložiti poduzimanje radnji koje pridonose uspostavljanju zakonitosti, odnosno izreći mjeru propisanu ovim Zakonom, dok je stavkom 2. istog članka Zakona propisano da će Agencija rješenjem odrediti rok za izvršenje te dostavljanje dokaza o učinjenom. Prema stavku 3. točki 5. istog članka Zakona kada utvrdi nepravilnosti i/ili nezakonitosti Agencija će donijeti druge mjere koje su potrebne radi uklanjanja posljedica koje su nastale izvršenjem ili propuštanjem radnji.

Tuženo tijelo je na temelju odredbe članka 47. Zakona o preuzimanju dioničkih društava (u daljnjem tekstu: ZPDD) po službenoj dužnosti pokrenulo postupak neposrednog nadzora primjene odredbi ZPDD-a u svezi postupka pokrenutog povodom zahtjeva tužitelja za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje društva Y. d.d. K. (u daljnjem tekstu: Ciljno društvo). Iz podataka u spisu predmeta proizlazi da je u postupku nadzora utvrđeno da je povodom zahtjeva tužitelja pred tuženim tijelom pokrenut postupak odobrenja objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva, a usporedno s tim postupkom, te sukladno odredbama Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine, broj 111/93., 34/99., 52/00.-Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 118/03., 107/07., 146/08. i 137/09., u daljnjem tekstu: ZTD) pokrenut je postupak prijenos dionica manjinskih dioničara Ciljnog društva na Ponuditelja. Na Glavnoj skupštini Ciljnog društva održanoj 15. studenog 2010. usvojena je Odluka o prijenosu dionica manjinskih dioničara u korist glavnog dioničara - društvo X. d.d. Z. uz plaćanje otpremnine u iznosu od 7,70 kn po dionici na kojoj ne postoje upisani tereti, te su sukladno toj Odluci dionice manjinskih dioničara koje preostanu nakon provedene ponude za preuzimanje Ciljnog društva, na dan upisa predmetne Odluke u sudski registar prenose na glavnog dioničara to jest tužitelja (dalje: Ponuditelja). U postupku nadzora je nadalje utvrđeno da je pred Trgovačkim sudom u B. pod poslovnim brojem: P-... , povodom tužbe 35 dioničara Ciljnog društva (u daljnjem tekstu: dioničari - tužitelji) 15. prosinca 2010. godine pokrenut parnični postupak radi pobijanja Odluke o prijenosu dionica manjinskih dioničara u korist glavnog dioničara - društva X. d.d. Z. uz plaćanje otpremnine u iznosu od 7,70 kn po dionici na kojoj ne postoji upisani tereti, a koja je usvojena na Glavnoj skupštini Ciljnog društva od 15. studenog 2010. godine. U navedenom parničnom postupku dioničari - tužitelji su 24. prosinca 2010., povukli podnesenu tužbu i odrekli se prava na žalbu na rješenje u toj pravnoj stvari. Istoga dana je na temelju rješenja Trgovačkog suda u B. od 24. prosinca 2010. koje je dostavljeno u spis predmeta odobrenja objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva upisana u sudski registar istoga Suda Odluka o prijenosu dionica s manjinskih dioničara na glavnog dioničara društva - društvo X. d.d. Z. uz plaćanje otpremnine u novcu od 7,70 kn za jednu redovnu dionicu društva na kojoj ne postoje upisani tereti, tako da su dionice manjinskih dioničara Ciljnog društva prenesene na glavnog dioničara, to jest Ponuditelja. Provedenim dokazima u postupku nadzora je utvrđeno da je do povlačenja predmetne tužbe došlo zbog sklapanja nagodbe s Ciljnim društvom. Društvo C. d.o.o., kao pravni slijednik Ciljnog društva je na traženje tuženog tijela 10. veljače 2011. dostavilo tuženom tijelu nagodbu sklopljenu između dioničara - tužitelja i Ciljnog društva.

Nadalje, proizlazi da je iznos određen nagodbom, raspodijeljen između dioničara - tužitelja na način utvrđen i određen izjavom od 17. siječnja 2011., koju je potpisao svaki pojedini dioničar - tužitelj, te je utvrđeno da dioničarima - tužiteljima, nakon naknade troškova parničnog postupka u predmetu posl. br. P-... , pripada iznos od 953.044,40 kn, a osim ukupnog iznosa naknade koji će se isplatiti svim dioničarima - tužiteljima, izjavom su utvrđeni pojedinačni iznosi naknade koji pripadaju svakom pojedinom dioničaru - tužitelju. Tuženo tijelo je o provedenom neposrednom nadzoru i utvrđenom činjeničnom stanju sastavilo zapisnik od 22. ožujka 2011. godine, koji je dostavljen Ponuditelju i društvu C. d.o.o. kao pravnom slijedniku Ciljnog društva koji im je uredno uručen međutim isti na zapisnik nisu imali primjedbi.

Dakle, iz činjeničnog stanja utvrđenog u postupku nadzora proizlazi da je prije okončanja upravnog postupka pokrenutog pred tuženim tijelom povodom zahtjeva tužitelja (Ponuditelja) za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje, rješenjem Trgovačkog suda u B. od 24. prosinca 2010. godine, broj: Tt-... Odluka o prijenosu dionica manjinskih dioničara u korist glavnog dioničara uz plaćanja otpremnine u iznosu od 7,70 kn po dionici na kojoj ne postoje upisani tereti, upisana u sudski registar navedenog Suda čime su dionice manjinskih dioničara Ciljnog društva prenesene na glavnog dioničara to jest tužitelja (Ponuditelja), pa je na temelju navedenog rješenja provedena korporativna akcija istiskivanja manjinskih dioničara ciljnog društva, a dionice ciljnog društva su s računa manjinskih dioničara preknjižene na račun tužitelja (Ponuditelja).

Prijenosom dionica manjinskih dioničara na tužitelja i to nakon nastanka obveze objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva koja obveza je nastala 30. rujna 2010., a prije isteka trajanja ponude za preuzimanje, iako ponuda za preuzimanje nije bila objavljena, jer upravni postupak povodom zahtjeva ponuditelja za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje nije bio okončan, ponuditelj je protivno odredbi članka 40. stavka 1. ZPDD-a stekao dionice Ciljnog društva koje su predmet ponude za preuzimanje.

Naime, odredbom članka 40. stavka 1. ZPDD je propisano da od trenutka sklapanja pravnog posla stjecanja dionica Ciljnog društva, kojim nastaje obveza objavljivanja ponude za preuzimanje do isteka roka trajanja ponude, dionice koje su predmet ponude za preuzimanje, ponuditelj i osobe koje s njim djeluju zajednički ne smiju steći niti se smiju obvezivati da će ih steći na drugi način osim ponudom za preuzimanje.

Tuženo tijelo je prema ocjeni Suda pravilno uzelo u obzir broj dionica Ciljnog društva koje su na dan 23. prosinca 2010. godine u sustavu S. d.d. bile upisane na računu svakog pojedinog dioničara - tužitelja i iznos naknade koji je sukladno sklopljenoj nagodbi i izjavi pojedinačno isplaćen svakom dioničaru - tužitelju, pa je na taj način u postupku nadzora utvrđeno da je svakom pojedinom dioničaru - tužitelju isplaćen iznos od 89,32 kn po dionici Ciljnog društva. Iznosi koji su isplaćeni svakom pojedinom dioničaru - tužitelju bili su ovisni upravo o broju dionica ciljnog društva koji je držao svaki pojedini dioničar - tužitelj, što znači da je svakom pojedinom dioničaru - tužitelju isplaćen iznos razmjernan broju dionica koje je držao u to vrijeme to jest 23. prosinca 2010. godine, te tako utvrđeni iznosi koji su isplaćeni svakom pojedinom dioničaru - tužitelju podijeljeni su s brojem dionica koji su isti držali što daje iznos od 89,32 kn.

Sud prihvaća stajalište tuženog tijela da iznos koji je u konačnici isplaćen dioničarima - tužiteljima razmjerno broju dionica koji je svaki od njih držao u to vrijeme za jednu dionicu Ciljnog društva, ne predstavlja samo naknadu za povlačenje tužbe već iznos koji je ponuditelj pristao isplatiti dioničarima - tužiteljima kako bi stekao njihove dionice, a isplatom kojeg su dioničari - tužitelji pristali povući podnesenu tužbu i tako omogućiti ponuditelju stjecanje dionica Ciljnog društva čiji su bili zakoniti imatelji u to vrijeme. Dakle, isplaćeni iznos od 89,32 kn dioničarima - tužiteljima po jednoj dionici Ciljnog društva tuženo tijelo je pravilno ocijenilo cijenom po kojoj je ponuditelj na opisani način stekao dionice koje su u to vrijeme držali dioničari - tužitelji i koje su bile predmet ponude za preuzimanje.

Nadalje, u postupku nadzora je utvrđeno da je rješenjem tuženog tijela od 14. srpnja 2010. godine upravni postupak koji je pokrenut po zahtjevu Ponuditelja za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje ciljnog društva obustavljen jer je provođenjem statusne promjene pripajanja Ciljnog društva društvu C. d.o.o. Z., Ciljno društvo prestalo postojati pa u smislu odredbi Zakona o preuzimanju dioničkih društava ne postoje pravne pretpostavke za daljnje vođenje predmetnog postupka. Imajući u vidu navedeno, zbog neobjavljivanja ponude za preuzimanje na način propisan odredbama ZPDD-a trebalo je poduzeti radnje koje su potrebne radi uklanjanja posljedica koje su nastale propuštanjem postupanja sukladno odredbama navedenog Zakona, jer s obzirom da je postupak obustavljen Ponuditelj u okviru istoga nije mogao objaviti ponudu za preuzimanje Ciljnog društva po cijeni stjecanja, a koja cijena je u provedenom postupku neposrednog nadzora sukladno odredbi članka 16. stavka 2. i 5. ZPDD-a utvrđena u iznos od 89,32 kn i ne može i ostalim dioničarima,

a ne samo dioničarima - tužiteljima, Ciljnog društva na koje bi se odnosila ponuda za preuzimanje da je objavljena ponuditi navedenu naknadu za njihove dionice kako je to propisano odredbom članka 16. stavka 5. ZPDD-a. Zbog toga je na temelju članka 48. stavka 1. i 3. točke 5. ZPDD-a tužitelju naloženo da svim ostalim dioničarima ciljnog društva koji su navedeni u izreci osporenog rješenja isplati navedeni iznos za jednu dionicu Ciljnog društva, a koji iznos bi im bio obavezan isplatiti da je objavio ponudu za preuzimanje sukladno odredbama ZPDD-a.

Kraj takvog stanja stvari, navodi tužitelja iz tužbe ne mogu imati utjecaja na drugačije rješenje ove upravne stvari, jer u njima nije istaknut niti jedan pravno relevantan razlog zbog kojega bi se dokazi u postupku ukazivali manjkavim, te time dovela u pitanje njihova vjerodostojnost, kao i pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog u provedenom postupku nadzora, iz kojeg razloga Sud nalazi da osporenim rješenjem nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Tvrđnja tužitelja da iznos koji je bio predmet pregovora, odnosno koji je konačno određen nagodbom i isplaćen dioničarima - tužiteljima nema nikakve veze s cijenom dionica koje su dioničari - tužitelji držali u to vrijeme i da su pogrešno utvrđene činjenice koje se tiču nagodbe utvrđujući naknadu iz nagodbe kao cijenu za preuzimanje Ciljnog društva ne može se prihvatiti. Naime, iz utvrđenog činjeničnog stanja u postupku proizlazi daje kriterij raspodjele bio broj dionica koje je u to vrijeme držao svaki pojedini dioničar - tužitelj, a iznos isplaćen za jednu dionicu Ciljnog društva iznosio je 89,32 kn pa pravilno ocjenjuje tuženo tijelo da je namjera dioničara tužitelja od početka bila da upravo nagodbom postignu cijenu za dionice Ciljnog društva koju su smatrali primjerenom, dok je namjera tužitelja (Ponuditelja) bila da sklapanjem nagodbe i povlačenjem tužbe stekne dionice Ciljnog društva mimo ponude za preuzimanje.

Tuženo tijelo ne tvrdi da su dionice na tužitelja prenesene nagodbom, već samo da je dionice Ciljnog društva, koje je upisom Odluke glavne skupštine ciljnog društva u sudski registar, stekao nakon nastanka obveze za preuzimanje ciljnog društva, po cijeni koja je dioničarima - tužiteljima, na temelju nagodbe, isplaćena za svaku pojedinu dionicu koja je bila ubilježena na njihovom računu vrijednosnih papira u S., pa se niti prigovori tužitelja izneseni u tom pravcu ne mogu prihvatiti.

Pravilna je ocjena tuženog tijela da je tužitelj transakcijom kojom je nastala obveza na objavljivanje ponude za preuzimanje Ciljnog društva, sukladno odredbi članka 9. stavka 1. ZPDD-a stekao dionice ciljnog društva po cijeni od 7,70 kn po dionici, da je nakon toga stjecao dionice ciljnog društva protivno odredbi članka 40. stavka 1. ZPDD-a, a za stjecanje dionica koje su držali dioničari - tužitelji istima je isplaćen iznos koji je u konačnici nakon odbitka troškova vezanih uz parnični postupak iznosio 89,32 kn po dionici. Prema tome tužitelj je naknadno, nakon nastanka obveze objavljivanje ponude za preuzimanje Ciljnog društva stjecao dionice Ciljnog društva po cijeni višoj od cijene po kojoj je stjecao dionice u razdoblju od godine dana prije dana nastanka obveze (7,70 kn), pa je primjenom odredbe članka 16. stavka 5. ZPDD-a tužitelj u ponudi za preuzimanje bio obavezan ponuditi višu od navedene dvije cijene, odnosno bio je obavezan za preostale dionice ciljnog društva koje ne drži ponuditi cijenu u iznosu od 89,32 kn po dionici, pa se i prigovori tužitelja glede pogrešne primjene materijalnog prava, konkretno navedene odredbe članka 16. stavka 5. ZPDD-a ocjenjuju neosnovanim.

Tuženo tijelo je sukladno odredbi članka 47. ZPDD-a ovlašteno nadzirati primjenu odredbi navedenog Zakona, te je sukladno odredbama članka 48. stavka 1. i 3. točke 5. ZPDD-a ovlašteno s ciljem uklanjanja utvrđenih nezakonitosti donijeti druge mjere koje su potrebne radi uklanjanja posljedica koje su nastale izvršenjem ili propuštanjem radnji. Stoga nije osnovan navod tužitelja da je osporenim rješenjem izrečena mjera koja nije propisana odredbama ZPDD-a odnosno da je donesena odluka iz sudske nadležnosti jer je tuženo tijelo provodeći postupak nadzora i izričući mjere postupalo u okviru svojih ovlaštenja koja proizlaze iz navedenih odredaba ZPDD-a.

Tužitelj je nakon podnošenja tužbe dostavio Sudu podnesak koji je zaprimljen 26. ožujka 2013. godine, te je uz taj podnesak dostavio i pravno mišljenje u svezi predmetne problematike, zatim podnesak koji je zaprimljen 5. srpnja 2013., te je uz isti dostavio rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu kojim je odbijen tužbeni zahtjev u predmetu određivanja primjerenog iznosa otpremnine i rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, kojim je protiv navedenog rješenja odbijena žalba predlagatelja te je i 10. listopada 2013. dostavio podnesak s određenom

dokumentacijom.

Međutim, Sud navedene podneske nije uzeo u razmatranje, jer su isti dostavljeni Sudu nakon proteka roka za podnošenje tužbe propisanog člankom 24. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 53/91., 9/92. i 77/92.) u svezi s člankom 90. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.).

Imajući u vidu navedeno trebalo je na temelju odredbe članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 53/91., 9/92. i 77/92.) u svezi s člankom 90. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) tužbu kao neosnovanu odbiti.

U Zagrebu 13. studenog 2013.

Zapisničarka
J. J., v.r.

Predsjednica vijeća
mr. sc. M. K., v.r.

Za točnost otpravka-ovlašteni službenik
T. N.